

Smutně duní Země, sám poslouchám ten sten.
Už nelze dýchat víc, pod mohutným ledu příkrovem.
Vyschlá torza kmenů, ty sílit viděl jsem.
Vše pevně uzavřené, do čtyřech neprodyšných stěn.

Ledarium - vždyť necítím bít svoje srdce.
Ledarium - žhavý kdys oheň nyní mrazí.
Ledarium - chci sevřít ten plamen ve své ruce.
Ledarium - uvěznění neoblomnou hrází.

Odvržení světem, co odklonil se z cest.
Ten svět kdys byl nám vším, nyní zahlcený morem měst.
Ušlapání dobou, nám vděčí za svůj zrod.
Bez bázně, hany se dají, přes naše těla na pochod!